

til at imødekomme dette Andragende. — Da Staten imidlertid efter Inddæmningsens Opgivelse havde sat sig i Besiddelse af Felsted Kog, hvor der havde dannet sig et betydeligt Rørskær, der gav en ikke ringe Indtægt, ansøgte Lodsejerne subsidiært om, at Udgifterne ved Udgravningen af den fornævnte Barre maatte blive dækket af Statens Indtægter ved Rørskæret. — Dette nægtede Finansministeriet imidlertid at gaa ind paa med den Motivering, at en Staten tilkommende Indtægt ikke med Føje kunde anvendes til Dækning af Udgifter, som Staten ingen Forpligtelse havde til at udrede. — Finansministeriet mente heller ikke, at noget Billighedshensyn talte for at imødekomme Lodsejernes Andragende, eftersom Lodsejerne i tidligere Tid selv havde maattet bære Udgifterne ved Udgravningen af det ældre naturlige Udløb ved Thorsminde, og den Omstændighed, at Lodsejerne, saa længe Udtøringsarbejdet stod paa, havde været fritagne for at betale de nævnte Udgifter, ikke kunde give dem noget berettiget Krav paa at være fri herfor, ogsaa efter at Inddæmningsbevillingen var traadt ud af Kraft.

I de nærmest følgende Aar førtes der Forhandlinger mellem Ministeriet og Lodsejerne om en endelig Ordning af Forholdene. Det fremgaar af det foreliggende, at der mellem Lodsejerne herskede nogen Uenighed om, hvorvidt Slusen burde bevares til Afløb for Fjordvandet, eller Afløbet burde skaffes ved en Genaabning af det ældre, i Anledning af Inddæmningsforetagendet lukkede Minde. — Det sidste Standpunkt repræsenteredes særlig af Lodsejerne ved den sydlige og østlige Del af Fjorden, der gjorde gældende, at deres Engstrækninger havde tabt betydeligt i Værdi som Følge af, at Havvandet efter Slusens Opførelse og Lukningen af det ældre Minde ikke havde Adgang til Fjorden. Derimod var der nogle Lodsejere ved den nordlige Del af Fjorden, som frygtede for, at det ved Genaabningen af det ældre Minde indtrængende Havvand skulde gøre Skade paa deres opdyrkede Arealer, og disse Lodsejere ønskede derfor Slusen bevaret til Afløb for Fjordvandet. Paa et den 29. December 1887 afholdt Møde indgik Lodsejerne imidlertid et Forlig om at søge opnaaet en Ordning, hvorefter det gamle Minde skulde udgraves og virke som Udløb i Tiden fra den 1. November til Udgangen af Februar, medens Slusen skulde virke fra den 1. Marts til den 31. Oktober; dette sidste dog kun under den Forudsætning, at det gamle Minde af sig selv lukkede sig, da det blev anset for uoverkommeligt nogen Sinde at anvende Arbejde paa en kunstig Afdæmning af Mindet. — En Forudsætning for dette Forligs Gennemførelse var det imidlertid, at Ejendoms- og Dispositionsretten over Slusen overgik til Lodsejerne, og at Omkostningerne ved den første Udgravning af det gamle Minde, der ansloges til ca. 8,000 Kr., blev udredet af det til Sikkerhed for Genoprettelsen af den tidligere Tilstand stillede Depot.

Efter at Indenrigsministeriet havde modtaget Meddelelse om Indgaaelsen af det nævnte Forlig, rettede Ministeriet en Henvendelse til Selskabet „The Nissum Fjord Company“ om Selskabets Medvirkning til en Gennemførelse af den ved Forliget vedtagne Ordning. Da Selskabet imidlertid ikke besvarede Ministeriets Henvendelse, kom Forliget ikke til Udførelse. Lodsejerne ved den sydlige og østlige Del af Fjorden, der efter det foreliggende med Føje kunde gøre gældende, at deres Interesser i Genaabningen af det ældre Minde langt overvejede de nordlige Lodsejeres Interesser i at bevare Slusen som det eneste Udløb fra Fjorden, indgav derfor et ny Andragende om, at Sagen maatte blive ordnet uden flere Henvendelser til Selskabet. Dette Andragende blev bevilget af Ministeriet, der under 2. Januar 1889 resolverede, at det gamle Minde atter skulde udgraves og Udgifterne herved afholdes af det stillede Depot. — Udgravningen fandt Sted i Løbet af Aaret 1889 med en Bekostning af ca. 10,000 Kr., og den 28. Marts 1890 vedtog Ringkøbing Amtsråd, at det nye Udløb fra Fjorden skulde optages blandt Amtets Hovedvandløb under Navnet „Thorsmindestrøm“. Et Regulativ for dette Vandløb blev paa Grundlag af en den 12. Oktober 1891 afsagt Landvæsenskommissionskendelse vedtaget af Amtsrådet den 23. Februar 1893. — Det kan bemærkes, at det ved dette Regulativ blev paalagt Staten som Ejer af Felsted Kog at bidrage til Thorsmindestrømmens Vedligeholdelse i Forhold til et Areal af 350 Tdr. Land.

Efter Genaabningen af det ældre Minde ophørte selvfølgelig Udgravningerne ved Slusen, og der har efterhaanden dannet sig en Barre af Sand og Ral Vest for Slusen, saa at der nu, saa vidt vides, ikke mere sker Afløb af Fjordvandet gennem Slusen. — Selskabet „The Nissum Fjord Company“ vedblev foreløbig at være Ejer